

# SOUDNÍ SÍŇ

Illustrovaný týdenní zpravodaj vážných i veselých soudních případů.

Vychází každou sobotu, o soudních prázdninách (v červenci a srpnu) každou druhou sobotu, takže za celý rok vyjde 48 sešitů.

Předplácí se v Československu na 48 sešitů Kč 48.—, na 24 sešitů Kč 24.—, na 12 sešitů Kč 12.— i s pošt. záilkou; do ciziny na celý rok Kč 72.—, na půl roku Kč 36.—. — Odběrní podmínky řídí se usancení vydanými Spolkem vydavatelů a nakladatelů časopisů; podle nich zejména lze odjíci odebrání časopisu jen písemně ke konci období, na nějž je přípustno předplacení (u nás nejméně na 12 sešitů); pouhé vrácení sešitu nestačí a nemůže být pro

administraci znamením, že se tím odebrání časopisu vypovídá. Předplatné pak je poplatek, jímž se časopis buď na celý rok nebo na 12, 24 nebo 36 sešitů předplácí; dnem splatnosti je tedy den, kdy vyjde 1., 13., 25. nebo 37. sešit.

Ředakce a administrace nalézá se v Praze III., Maltézské nám. č. 5. — Telefon č. 42.221. — Účet pošt. úřadu chekového č. 4456. — Vydavatel Ing. Josef Buchar. — Odpovědný redaktor Frant. Flanderka. — Tiskem Pražské akciové tiskárny v Praze II., Lützowova ul. 3.

## Porota v Praze.

### Druhá partie žhářů z Královéměstceka.

V posledním čísle přinesli jsme stručný, ale jasný obsah žaloby na 14 obžalovaných, jichž výslech v podstatě nepřinesl ničeho nového až na to, že rolník Votava st., který se v předběžném vyšetřování doznával, snažil se nyní své doznání zeslabit a popíral mnohé z toho, co doznal, předstíraje, že do protokolu u okr. soudu v Králové Městci byly zapisovány i výroky, jichž neužil. Byl tedy telegraficky povolán vrch. rada Svoboda od okr. soudu královéměstceckého, který všechny žháře nejdříve vyšetřoval — a můžeme nahlédnutím v ohromný materiál snadno zjistiti, že si s věcí dal úmornou, nervy vysilující práci. Ten jako svědek udal, že nepolehčil-li všem obžalovaným, rozhodně jim nepřitížil. Soud ani nemohl postupovati tak přísně, jak by to kázal zákon, poněvadž musilo by býti obžalováno mnohokrát více lidí a proces s nimi trval by pět let..

Ostatní obžalovaní se celkem doznávají. Špála i jeho žena svalují všechnu vinu na Šafránka. Ten prý je navedl, aby si zapálili. Při prvním ohni pomáhal Adamec, při druhém Brzák. Oheň zakládali bratři Hořákové. Brzák půjčil Špálovým peníze na odměnu pro Hořáky a vzal k sobě do úschovy různé věci před ohněm. — Bratři Šafránkové přivezli sud petroleje a Hořákové s Adamem oheň provedli za odměnu. Práci rozdělili si tak, že František Hořák měl na starosti oheň ve špýcharu, Josef ve světnici a Adamec ve stodole. — Druhý oheň u Špálů vznikl z návodu Brzákova, který sám oheň založil tím, že postavil ve stodole do obilí svíčku, zapálil a přikryl košem. Ohněm si chtěli pomoci k penězům, aby mohli splatit dluhy a postaviti si nové stavení. Popírají, že by ohněm byl někdo ohrožen.

Obž. Ant. Šafránek doznává, že zprostředkoval Špálovům u Fr. Hořáka založení ohně a dovezl sud petroleje, také vzal k sobě jejich vůz. Rud. Šafránek na bratrův příkaz dovezl petrolej a tušil, že je to pro oheň, poněvadž ho bylo mnoho. Ohněm prý nikdo ohrožen nebyl. Bratři Hořákové a Adamec pracovali při zakládání ohně válečnými zkušenostmi, provrtávali stropy a polévali petrolejem, jako se to dělalo za války při ničení objektů na ústupu. Hořákové zapalovali proto, že si to majitel přál.

Obž. Brzák řekl při výslechu na sebe věci, které ani v žalobě nebyly. Vymlouval se, že Špálová naň naléhala, aby oheň byl brzy. Ponáhál před ohněm odněsti šatstvo k Poplsověmu a k sobě vzal šest pytlů žita. Druhý oheň založil na naléhání Špálové. Do hrnceku s hadrem, namočeným v petroleji, postavil svíčku a dal jej do slámy. Dal si pojistiti svou skližen a škodu udal větší, než měl. Špálová mu říkala: „Musíš to udělat ty, na nás by to lidé poznali.“ Sousedé požáru rádi využili, aby mohli udělat při tom též dobrý obchod — neboť prý byli všichni dobře pojištěni. Ohrožení nebyli.

Obž. Šafránkové vypovídali znovu o svém vlastním ohni. Antonín byl pojištěn na třech stranách, před požárem mnoho věcí uschoval. Doznal, že oheň založil, aby dostal pojistku. Šafránková věděla o chystaném ohni. zúčastnila se úschovy věcí, ale říká, že musila vše trpěti na rozkaz mužův. Pomáhali zase Hořákové. Vlach přiznal, že věděl o chystaném ohni, pomohl ukrýti obilí a zařízení, ale spoluminu na ohni popřel, dělal jen to, co mu bratr poručil. Každá vzal věci od Šafránků na jejich žádost k sobě, když mu řekli, že chtějí opravovat stavení. Všichni popřeli, že by ohněm byl někdo ohrožen.

Po výslechu obžalovaných slyšení byli předvoláni svědkové a čtena řada protokolů, načež položeno bylo porotě celkem 198 otázek.

Potom zahájil konečné řeči státní zástupce Dr. Jelínek, který v klidné, nevášnivě řeči vystihl dokázanou vinu všech obžalovaných a poukázal na ohni zamořený kraj královéměstcecký a na spousty žhářů dosud nesouzených, kteří ve vyšetřovací vazbě čekají, až na ně přijde před porotou řada. Žádal pak porotu za spravedlivý rozsudek.

Ve prospěch svých klientů promluvíli pak obhájci Dr. Červený, Dr. Mellan, vrch. rada v. v. Winter, Dr. Kosinka, Dr. Veselý a Dr. Votýpka, kteří skončili své řeči ve čtvrtek večer.

V pátek ráno proslovil pak své obsažné a právnický vysoce hodnotné resumé předseda vrch. rada Sýkora, načež se porotci před 11. hodinou odebrali k poradě, která se protáhla do 7. hod. večerní, kdy vrchní porotce p. tajemník Břet. Ludvík za velikého napětí v přeplněné porotní síni přečetl verdikt, jímž byli uznáni vinnými:

Fr. Špála, domkář ze Slovice, a jeho žena Františka Špálová zločinem zhářství a podvodu, jímž utrpěla pojišťovna škodu nad 200 Kč.

Ant. Šafránek, řezník z V. Výklek, a jeho žena Anna Šafránková zločinem zhářství a podvodem, jímž způsobena škoda nad 2000 Kč.

Václav Votava st., rolník z Vel. Výklek, zločinem zhářství a podvodu, jímž způsobena škoda přes 2000 Kč.

Augustin Kazda, rolník z V. Výklek, zločinem podvodu a zhářství.

Jan Brzák, domkář ze Slovice, ze spoluviny na zhářství a podvodu a zločinem podvodu, jímž pojišťovně způsobena škoda přes 200 Kč.

bratři Fr. a Jos. Hořákové z Hradčan zločinem zhářství a podvodu,

Ant. Adamek, domkář z Hradčan, ze spoluviny na zhářství a

Fr. Hájek, domkář z Dlouhopolska, ze spoluviny na zhářství.

U obžalovaných Votavy ml., Rud. Šafránka a Václ. Vlacha, rolníků z Vel. Výklek, zodpověděla porota otázku viny záporně.

Po delší poradě vynesl pak senát ve ¼11 v noci rozsudek, kterým odsuzují se do těžkého žaláře:

Fr. Špála na deset měsíců,

Františka Špálová, jeho manželka, na deset měsíců,

Ant. Šafránek na tři roky.

Anna Šafránková, jeho manželka, na pět měsíců (trest vazbou odpykán).

## FEUILLETON.

### Zmizelé dívky.

(Ze starého soudního procesu.)

Nedaleko městečka Montluelu, na železnici z Lyonu do Ženevy, leží vesnička Dag-neux. Ve vesnici té usadil se nádeník Martin Dumollard se svou ženou. Přibyl sem z jiné vesnice, poblíže Lyonu ležící, od kteréž přijal též své jméno. Manželé byli lidé nevlídní a sousedé se jich stranili; ale oběma — tak se zdálo — bylo to jen vhod.

Ostatně, manželé tito žili v ustavičném sváru. Muž často týral ženu a často zbil ji až do krve. Křik její slyšeli sousedé, ale nevěšeli si toho. Vyhýbajíce se styku s nimi nepátrali ani po příčině jejich svárů.

Martin Dumollard byl muž prostřední velikosti, těla nepřilíš hřmotného. Vlasy i vousy měl černé; oči upíral ustavičně k zemi — jakoby v úmyslu aby lidé pokládali ho za člověka bojácného. Výraz obličeje jeho nebyl příjemný a jizva na jeho rtu připomínala zajetí pysk. Nosil modrou halenu, podle zvyku tamější krajiny.

Ženě jeho, postavy malé a vyhublé, svítily se v odporném obličeji malé a živé oči. Pro svárliivost svou byla v krajině pověstná a sousedky se jí vyhýbaly.

O jejím muži mluvili se věci podivné, ale nikdo neměl dokladů k vypravování svému. Jeho otec pocházel prý z Uher. Přibyv r. 1814 nebo 1815 do Francie, usadil se v okolí lyonském a zde se také oženil. Po nějakém čase

Václav Votava st. na čtyři roky.

Ant. Kazda na osm měsíců.

Jan Brzák na deset měsíců.

Fr. Hořák na šest roků.

Jos. Hořák na pět roků.

Ant. Adamec na deset měsíců.

Fr. Hájek na tři roky.

Osvobozeni byli: Václav Votava mladší, Rudolf Šafránek a Václav Vlach.

Obžalovaní vyslechli tento rozsudek s pláčem a nářkem. Všichni trest přijali; ti, u nichž je nižší než rok, žádali odklad trestu na jarní práce, což jim povoleno na 3 měsíce.

Státní zástupce podal u všech odsouzených odvolání do nízké výměry trestu.

Senátu předsedal vrch, rada Sýkora, votanty byli vrch, radové Karel Novotný a Dr. Prokop Toman, žalobu zastupoval státní zástupce Dr. Jelínek, vrch, porotcem zvolen byl porotou, v níž zasedaly 3 ženy, tajemník a spisovatel p. Břetislav Ludvík.

\*

### Bestiální chlípníci.

Po sobotní a nedělní zasloužené přestávce zabývala se porota v pondělí 15. t. m. případem, kterému od dob pověstné košířské „Šmukýřky“ žádný podobný proces se nevyrovnal. Tehdy byla to spedina pražské periferie, která zbavila života mladé děvče, utopivši je v rybníku Šmukýřka za Smíchovem, když byla dříve děvče „v partě“ a ve „šlajfu“ mnohokrát zneužila. Pochybná čest místní příslušnosti dnešního porotního procesu patří obci Nebužely u Mělníka.

vrátil se však do Uher, opustiv ženu a dítě, ale tam byl poznán jako dávno hledaný zločinec a pověšen. Jiná pověst byla ještě zajímavější. Podle této otec Dumollardův byl stíhán pro ohavný zločin. Uprchl z Uher se ženou i dítětem do savojských hor a v nich našel bezpečného úkrytu. Ale když roku 1814 Rakušané opět přišli do Francie, byl otec Dumollardův poznán, zatknut, do Padovy odveden a tam rozčtvrcen. Vdova popraveného utekla s děckem opět do Francie, usadila se ve vesnici Dumollardu, a — jak výše uvedeno — syn její přijal jméno vesnice, čímž smazány byly vzpomínky na potupnou smrt popraveného otce.

O pravdivosti tohoto lidského vypravování není dokladů.

Martin Dumollard byl sice nádeník, ale nikdo nevidal ho pracovati. Mizíval obyčejně na několik dní z krajiny i okolí a nikdo nevěděl kde mešká. A nikdo se také o to nestaral. Lidé byli již tomu zvyklí. Vracíval se obyčejně domů v noci, — ale vždy po příchodu bylo lze pozorovati v domku jeho neobyčejný ruch až pozdě do noci. Co sám činil a čím žena při jeho návratu se obírala nikdo netušil. S počátku sousedé ze zvědavosti pátrali po příčině podivného jich počínání, ale nikomu nepodařilo se dovědět se něčeho. Vídávali jen ženu, jak přináší vodu z blízké studny, slyšeli uvnitř přibytku jejich šplouchání a soudili, že obírá se prádlem. Proč čini tak právě v noci, kdy muž její se vrátil, nemohli pochopiti. Okenice bytu jejich byly vždy dobře uzavřeny a nebylo proto možno